

teada muidugi, öiguse nimel. Ussj Prits olli wahelsauppleja. Kas teate, missugused mehed need on? Noh, need on nisugused nagu Ussj Prits olli, peäl näha öiglased inimesed, lahke näuga (ehk kül us ühest ja rebane teisest filmast välja wabib) libedad sõnad suus, ja mönel peakelmisil foguni, nagu Ussj Pritsul ka olli, jumalakartuse ais juures; seist kelm ei tohi felmi nägu fanda, sellega on raske petta. Wahelsaupplejad on need salakoid, kes teistele aitwad osta ja müüa, aga maksu eest ja maksma peawad mölemad. Nemad aitwad ka raha laenata, aga siis peab laenuvõtja ästi maksma ja laenuandja enamiste omast ilma jääma.

Nisugune mees olli Ussj Prits. Kus waras warna seina jättis, seal tulli tema järele, tömbas välja ja wöttis fasa. Kennel linnas raha olli ehk olemata, seda teadis tema föige parem. Et wana Kristian Mülleril 300 rubla abralt firstu nürkas seisid, teadis ta annugi, aga seda ka, et Kristian neid intressi peale ei tahtnud välja anda. Ommeti ei pidand wanad överublad iga-veste seal allitama, seda olli Prits kindlaste növuks wötnud, aga ta mõtles: aeg annab ead nöö, ja warithes.

Kaupmees X., sealsamas linnas, olli kuulus rikkas mees, kandis iga päärö isse rided ja föritis iga nädala isse töllaga; kes temast möda läks, se teretas, mis ta föneles ja tegi, sel olli paks rikkuse ais juures ja raha pillas ta mölema fättega välja. Üks ainus asj olli nattuke paha; kaupmehe Xil ei olnud ammu üht ainust oma juurisse karva enam peas ja tema elas just nenda, kui üks eht kaupmees enne pankrotti langemist peab elama, se on siidi lindidega oma surma aarvu finni katma, et teised neid ei nä.

Nisugune mees tundis ka Ussj Pritsi ja olli temale tibki tööd ja teenistust annud. Mittu meest olli Prits kaupmehe kütunde wahelse saatnud ja föige ölpjam olli tal nendega, kes suurt intressi püüdsid. Ussj Prits mõistis iska asjad nenda aead, et laenu andjad isel oma

raha kaupmehe kontori kandsid ja teda veel palusid, et wästtu wöttaks, mis tema ka igakord armulikult tegi ja mõnikord ni ausa mehe näuga ütles: „Kas teie isel ei raatja oma raha välja anda, et mina seda pean tege- ma?“ Se olli tulikipe tötte, aga mehed armasid; rikkas mees teeb nalja. Rohked intressid andis ta warsti ette, ja se tömbas mehi iska jälse tema kontori; kes muidu ei tahtnud tulla, seda aitas Ussj Prits tappa ja sai oma rohke makstu.

Sesinane Ussj Prits olli kaua ja kavalaste wana Mülleri ümber, nagu ronk raipe ümber piiranud, sunni Mülleri viimaks ommeti läks ja oma waewaga teenitud 300 rubla kaupmehe fätte kandis. 6 kopikat rubla ehk 6 rubla saea rubla pealt oleks muidu 18 rubla aastas intressi teinud, aga rikkas kaupmees andis warsti 25 rubla, mis wanamehele suurt römu tegi, seist nelja aastaga sai sel wihil 300 rublast 400 rubla ic. Maene olli ka römus, ütles: „Kristian, meie oleksime oma nattukest ammu pidand intressi peale panema.“ Kui neil raha pidi tarvis olema, siis pidid poole aastase etteütlemise peale warsti tagasi saama.

Ja pidid! — aga pidid ei ole veel said.

Sessamal öhtul läks Ussj Prits kaupmehe juure, pistis oma 75 rubla Juda palka tasku ja nilpas feelt; seist neljas osa olli iska tema suukulu. Kaupmehel jäi 200 rubla ja seist olli ka külalist, kui muidu saadakse.

Nenda läks veel pool aastat edasi ja Ussj Prits olli oma ussitööd edasi teinud. Seal tulli ühel ilusjal ommikul föla välja: Kaupmees X. on pankrotti jäänenud!

Oh sina Üsjand! Niiud läksid Mülleril ja föige teistel filmad lahti. Kaupmehe wölkirjadega wöisid oma nina ehk filmi pühkida. Kelle wölad kinnitud ollid, said waewalt 25 kop. rubla pealt, kui seda ei olnud, jäid föigest ilma.

„Köigest ilma! Ema, kas kuuled, köigest ilma!“ üidis Müller ja kahvatas ära. „Paljast 25 rubla